

Prea ocupat...

Lucica Boltasu

Prea ocupat să dai un telefon,
Prea adâncit în lumea cotidiană,
Sau poate-n nostalgii de patefon,
Uiți mult prea des ca să arunci o geană,
Asupra celui ce ți-e prieten. Zici:
"Nu prea am timp și sunt mereu în grabă,
Mai sunt și alții..." Nici nu te ridici,
Din "cuibul tău" unde-ai atâta treabă.

Prea ocupat că să-ntreprinzi ceva,
Prea toropit de caldul din cămine,
Sau poate spui că nu e treaba ta,
Să te implici, așa cum ești, e bine,
Dar e mai mult decât vrei să arăți,
Căci omul își cunoaște interiorul,
Când vrei ceva, vrei totul, nu bucăți,
De-aceea nu îți miști acum piciorul.

Prea ocupat cu ceea ce-ți dorești,
Prea concentrat asupra ființei tale,
Sau poate nu mai știi ca să iubești,
Căci te cufunzi în gânduri abisale,
Pare prea mult să ieși din cercul tău,
Îți spui șoptit, așa ca într-o doară:
"Nimic nu fac, nimic din ce e rău
Și nici nu vreau să umblu pe afară!"

Prea ocupat cu propriul tău motiv,
Prea întârziat să vrei o poposire,
Sau poate cântul tău pe portativ,
Chiar a ajuns fatidică-amintire,
Dar să nu uiți că va veni o vreme,
În care tu gândind vei aștepta,
Un telefon, un prieten să te cheme,
Dar..."Nu am timp!" Atât vei căpăta!

02/11/13, Barcelona-Lucica Boltasu